

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2011 r.

w sprawie przedstawiciela podatkowego

Na podstawie art. 15 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa tryb ustanawiania przedstawiciela podatkowego oraz czynności, jakie może on wykonywać.

§ 2.

1. Przedstawiciela podatkowego ustanawia się w drodze umowy zawartej pomiędzy podatnikiem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”, a podmiotem, o którym mowa w art. 15 ust. 8 ustawy, zwanej dalej „umową”.

2. Umowa zawiera nazwę lub imię i nazwisko podatnika, adres jego siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności lub miejsca zamieszkania za granicą, dane identyfikacyjne podmiotu, który jest ustanawiany przedstawicielem podatkowym, w tym numer identyfikacji podatkowej, nazwę lub imię i nazwisko, adres jego siedziby lub w przypadku osób fizycznych adres stałego miejsca zamieszkania oraz adres, pod którym będzie prowadzona i przechowywana dokumentacja oraz ewidencja podatnika dla celów podatku od towarów i usług.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666, z 2010 r. Nr 57, poz. 357, Nr 75, poz. 473, Nr 107, poz. 679, Nr 226, poz. 1476, Nr 238, poz. 1578, Nr 247, poz. 1652 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr , poz. .

3. Integralną częścią umowy jest informacja o spełnieniu przez podmiot, który jest ustanawiany przedstawicielem podatkowym, warunków, o których mowa w art. 15 ust. 8 ustawy.

4. Kopię umowy składa się do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa - Śródmieście. Kopię umowy Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa – Śródmieście potwierdza za zgodność z oryginałem.

§ 3.

Przedstawiciel podatkowy wykonuje obowiązki podatnika w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług, prowadzenia i przechowywania dokumentacji oraz ewidencji dla potrzeb tego podatku oraz inne czynności wynikające z przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli zostały wymienione w umowie.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2011 r.³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie przedstawiciela podatkowego (Dz. U. Nr 66, poz. 609), które traci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach (Dz. U. Nr , poz.).

Uzasadnienie

Rozporządzenie wydaje się na podstawie art. 15 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.). Rozporządzenie to określa tryb ustanawiania przedstawiciela podatkowego, a także czynności, jakie może wykonywać przedstawiciel podatkowy.

Projektowana regulacja ma na celu dostosowanie do zmiany wynikającej z ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach w zakresie przedstawiciela podatkowego. W wyniku zmiany ustawy, warunki jakie musi spełniać przedstawiciel podatkowy zostały określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, natomiast rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie przedstawiciela podatkowego będzie określać jedynie tryb ustanawiania przedstawiciela podatkowego i czynności, jakie może on wykonywać. W obecnie obowiązujących przepisach zarówno dodatkowe warunki, jakie musi spełniać podmiot, który może być ustanowiony przedstawicielem podatkowym, jak również tryb ustanawiania przedstawiciela podatkowego oraz czynności, jakie może on wykonywać zostały określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie przedstawiciela podatkowego (Dz. U. Nr 66, poz. 609).

Zgodnie z przepisami projektowanego rozporządzenia przedstawiciel podatkowy ustanawiany jest w drodze umowy zawartej pomiędzy podatnikiem a podmiotem, o którym mowa w art. 15 ust. 8 ww. ustawy. W projektowanej regulacji zrezygnowano z ustanowienia przedstawiciela podatkowego w drodze umowy w formie aktu notarialnego na rzecz zwykłej umowy, gdyż jeden egzemplarz umowy będzie i tak przekazywany do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, a zatem organ ten będzie mógł dokonać ewentualnego sprawdzenia podmiotu, który będzie ustanowiony przedstawicielem podatkowym. Zmiana ta ułatwi korzystanie z instytucji przedstawiciela podatkowego i obniży koszty ponoszone przez przedsiębiorców korzystających z tej instytucji. Integralną częścią tej umowy jest informacja o spełnieniu przez podmiot ustanawiany przedstawicielem podatkowym warunków, o których mowa w art.15 ust.8 ustawy.

Projekt zakłada iż kopia umowy ma być składana do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa – Śródmieście. Kopię umowy naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa – Śródmieście potwierdza za zgodność z oryginałem

Projektowana regulacja określa także czynności, jakie będzie wykonywał przedstawiciel podatkowy. Będzie on wykonywać obowiązki podatnika w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług, prowadzenia i przechowywania dokumentacji oraz ewidencji dla potrzeb tego podatku, a także będzie wykonywać inne czynności wynikające z przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli czynności te zostały wymienione w umowie, zawartej pomiędzy podatnikiem a przedstawicielem podatkowym.

Termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jest uzależniony od wejścia w życie zmiany przepisów ustawy regulujących powyższe kwestie. Rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2011 r.

Proponowany termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie narusza zasady demokratycznego państwa prawnego i nie powoduje negatywnych skutków dla podatników.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt prawny.

Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływała na podmioty będące przedstawicielami podatkowymi, w szczególności na agencje celne.

2. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wprowadzenie regulacji nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja może wpłynąć na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw, w szczególności agencji celnych, poprzez zachęcanie unijnych importerów do dokonywania w Polsce odpraw celnych towarów.

5. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie będzie wywierała wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Źródła finansowania.

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w rozporządzeniu nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

7. Konsultacje społeczne.

Przedmiot rozporządzenia nie wymaga konsultacji społecznych, gdyż regulacje zawarte w rozporządzeniu nie będą powodowały skutków społecznych.

8. Opinia o zgodności aktu prawnego z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.